

Mojím domovom sa stala Afrika

Napísal Peter Péti

Štvrtok, 30 September 2010 19:58

Z mestečka Muhoroni v africkej Keni sa nám ozval novopečený misijný dobrovoľník zo Slovenska Peter Péti. Jeho prvý list si môžete prečítať aj vy...

Ahojte :)

Tak na najbližšie mesiace sa stalo mojím novým domom malé mestečko Muhoroni v Keni.

Už od priletu z Nairobi nevychádzam z údivu :) ... ale v dobrom. No ak budete chcieť rýchlo rozbiť auto, určite si sem prídte zajazdiť. Miestni soferi dokážu spraviť zázraky. Z dovoľ prúdovej cesty pat prúdomu (kludne využívajú aj chodníky :) alebo z obojsmernej jednosmery ... podľa potreby :P

Ale v Nairobi sme sa dlho nezohriali, lebo sme hneď ráno vyrazili na výlet do národného parku Aberdare. Keby som ja soferoval už dávno sa otocím, asi by som neuveril, že to po čom sme išli je naozaj cesta. Ale asi po troch hodinách natriasania sme prišli na úžasné miesto. Prechádzali sme medzi kopce a lesy s nádhernou prírodou. Sem tam sa nám ukazovali aj nejaké zvieratá, ale najväčší zážitok som mal asi zo slonov. Zrejme im končila vychádzka, tak sa pomali strácali v lese, ale pár fotiek sme stihli spraviť. Ale ostatné zvieratá boli disciplinované a dobre naučené pozvať. Dokonca sme našli srnky čo sa nechali nakrmiť z ruky.

Tesne pred zotmením sme dorazili do kempu, kde sme si frisko spravili ohen, stan a gin s tonicom. Ani som sa veľmi necítil, že som v Afrike. Bolo to niečo okolo 3000 km nad morom. Teplota menej ako 10 stupňov, ihličnate stromy, sem tam nás skontrolovalo niečo vo veľkosti dospelého jelena. Prisel tak na 10 metrov, keď videl, že sme v pohode a nič nám nechýba išiel ďalej :) Cestou domov sme v rýchlosti zabadali ešte aj opice, ale radšej sme sa začali venovať našim horiacim brzdám :) ten zostup im dal docela zabrat.

Po návrate sme sa rozculili s posádkou v Nairobi a išli sme do vlastného. Po asi 6 hodinách nás

Mojím domovom sa stala Afrika

Napísal Peter Péti

Štvrtok, 30 September 2010 19:58

sofer autobusu vyhodil na krizovatke pred mestom Kisumu, aby sme sa sem nemuseli vracat hodinu naspat. Tu nas jedna mila pani nalozila, ze ide tiez do Muhoroni. Cestu si ale nepamatam, lebo jedine co som videl bol moj velky batoh. Ale docela nam to pomohlo, ze sme nemuseli stopovat matatu (miestny mini bus), to budeme este vela krat :)

Prvy vecer sme boli na navsete u miestnych farmarov Brooksovco. Ty sa velmi milo privitali a povedali, ze ich tenisovy kurt a bazen su nam k dispozicii (vdaka ti Pane :) Skoda, ze to je 10 km, uz by som sa mohol aj umyt ... no okolie sa zatiaľ nestazuje, tak este pockam :P

Na druhy den sme sa rozlucili s Benediktom a Annou, ktorých sme prisli striedat. Po velkom upratovaní (aj v pocitaci ;) sme sa nastahovali a zacali sa udomacnovat.

Pomaly spoznavame miestnych ludi a prostredie. Miestna nemocnica je prijemna a nie je v nej teraz ani vela pacientov. Celu sme si presli okrem marnice (neviem preco ... furt je zamknuta).

Ludia su tu velmi mili, ale deti su neskutocne vesele a priatelske. Vzdy ked nas vidia kricia "muzungu" (nieco ako beloch), vzdy nam mavaju a vselico kricia. Po ceste do nemocnice je skolka. Vzdy ked ideme okolo tak sa vsetkych 50 deti nahrnie ku plotu a zborovo kricia "Muzungu, how are you ? I'm fine." Ostatni zvyknu pockat na odpoved no tieto deti si odpovedia aj sami :)

Boli sme raz aj v skole a hrali sme sa s 50-mi detmi vo veku asi okolo 6 rokov. Vsetci sa na nas usmievali a postupne skusali nase vlasy (alebo chlpy na mojej nohe :P) Potom sme sa stretli s riaditeľom, ktorý nam ponukol ucit v miestnej skole. Tak sa zda, ze si zacnem opakovat malu nasobilku.

Jeden den na porodne oddelenie doniesli dve male dvojicky, ktorým zomrela mama na komplikacie po porode. Kedze este nemali mena, pribudli nam Monika a Michael :) Su hrozne male a stale spia, neskoro ich hadam skusime aj nakrmit.

Kazdy den je rano omsa, alebo ked tu nie je knaz aspon Bohoslužba slova a prijimanie. Z citani zatiaľ vela nerozumiem, ale mozno casom sa chytim aj na miestny prizvuk.

Coskoro asi zacneme pracovat naplno... a uz nebudem mat cas vypisovat teketo dlhocizne maily :)

Dufam, ze aj vam sa dari aspon tak dobre ako nam

Tesim sa na novinky z domova

Zatial sa majte vsetci pekne

+

PS: velmi rad by som napisal kazdemu osobne, ale cas ani pripojenie mi to nedovoluje

Mojím domovom sa stala Afrika

Napísal Peter Péti

Štvrtok, 30 September 2010 19:58

no budem sa snazit odpisovat :)

PS2: ak internet dovoli bude aj obrazkova priloha ...